

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Cb/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119445527
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:6119445527.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu EverLift Slovakia, s.r.o. so sídlom Kremnička 3, 974 05 Banská Bystrica, IČO 36 054 224, zastúpeného JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému ESIN construction, a.s. so sídlom Robotnícka 2779, 017 01 Považská Bystrica, IČO 44 318 596 o zaplatenie 1 957,03 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e čo do zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 651,18 € za obdobie od 7.3.2019 do 15.5.2019.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 957,03 €, úroky z omeškania 8% ročne zo sumy 651,18 € od 16.5.2019 do zaplatenia, úroky z omeškania 8% ročne zo sumy 1 305,85 € od 25.5.2019 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40 €, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 957,03 €, úroky z omeškania 8% ročne, paušálnu náhradu 40 € a trovy konania. Žalobca tvrdil, že:

- žalobca a žalovaný uzavreli v rokoch 2018 a 2019 zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorých predmetom bolo dodanie tovaru spojené s jeho montážou
- zmluvy boli uzavreté v ústnej forme a potvrdené písomnými objednávkami a preberacími protokolmi
- po vykonaní diel žalobca vyfakturoval žalovanému 651,18 € a 1 698,90 €
- žalovaný dňa 15.4.2019 uhradil sumu 393,05 € (č.l. 1)
- pokiaľ žalovaný tvrdí, že práce a dodanie tovaru súvisia s objednávkou žalovaného č. 800/191250, dátum vystavenia objednávky je 16.9.2019, čo je 3 mesiace a 3 dni po termíne zhotovenia
- objednávka neprináleží ani k jednej faktúre, ktorých zaplatenie si žalobca nárokuje v žalobe, nakoľko práce z týchto faktúr boli vykonané dňa 16.5.2018 a 21.2.2019
- žalovaný uhradil časť faktúry č. FV-TU-2018-1-000407 vo výške 393,05 € dňa 15.4.2019, čím nastali účinky podľa § 407 Obchodného zákonníka. Žalovaný od vykonania prác až do podania odporu nikdy nespochybnil jeho záväzok vyplývajúci z tejto faktúry, a preto má žalobca zato, že nastali účinky podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka.

- žalobca a žalovaný dňa 14.3.2019 uzavreli dohodu o postupnom splatení dlhu, na základe ktorej sa dohodli, že žalovaný má voči žalobcovi dlh pozostávajúci z faktúr podľa bodu 1.1 dohody spolu vo výške 4 026,19 €. Faktúry č. FV-TU-2019-1-000130 a č. FV-TU-2018-1-000407 boli predmetom dohody.
- podľa bodu 1.4 dohody žalovaný uznal neuhradené faktúry ako svoj dlh čo do dôvodu a výšky (č.l. 48)
- faktúrou na 1 698,90 € bola vyfakturovaná prehliadka hydraulického žeriavu namontovaného na automobilovom podvozku, pričom v rámci tejto prehliadky boli do tohto žeriavu použité rôzne potrebné materiály, napr. hydraulický olej. Pokiaľ ide o grafitové mazivo, toto sa nepoužilo pri prehliadke celé, ale zobral si ho vodič do zásoby. O tejto servisnej prehliadke žalobca komunikoval s vedúcim dopravy žalovaného - pánom I..
- faktúrou na 651,18 € bol vykonaný pozáručný servis na hydraulickom zariadení, a to odstránenie netesností, tečenie hydraulického oleja, pretesnenie hydraulického zámku a výmena optického indikátora na filtri. Ďalej bolo vykonané aj zaškolenie novej obsluhy. Taktiež bolo hydraulické zariadenie premazané.
- za tovary objednané objednávkou č. 800/191250 žalovaný zaplatil na firme v hotovosti a z toho dôvodu ich cena nie je zmienená v dohode o postupnom splatení (č.l. 78).

2. Žalobca ako dôkaz označil faktúry, doklad o úhrade a „Dohodu o postupnom splácaní dlhu“.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.

4. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a tvrdil, že:

- obchodná spolupráca so žalovaným sa odvíjala od elektronických objednávok žalovaného
- podľa bodov 3.3 a 3.4 písomných objednávok faktúra musí obsahovať aj číslo objednávky a jej povinnou prílohou musí byť písomne potvrdený súpis prác a dodávok alebo protokol o prevzatí diela s tým, že faktúru, ktorá neobsahuje povinné náležitosti a prílohy, nie je objednávateľ (žalovaný) povinný uhradiť
- žalované faktúry mu boli doručené bez dodacích listov a žalovaný sa tak v čase podania žaloby nemohol dostať do omeškania s úhradou predmetných faktúr, nakoľko dotknuté faktúry nenadobudli splatnosť (z dôvodu nepredloženia dodacích listov)
- popiera vykonanie prác v žalobcom fakturovanom rozsahu
- pokiaľ ide o úhradu sumy 393,05 €, túto úhradu žalovaný realizoval po preverení a v rozsahu skutočne dodaných a odovzdaných prác
- žalobca mal žalovanému dodať tovar a poskytnúť práce, ktoré z predloženej písomnej objednávky žalovaného nevyplývajú
- namieťa aj absenciu dohody o cene tovarov a služieb
- podľa bodu 3.8. objednávky má žalovaný nárok ponechať si časť „ceny diela“ vo výške 10% z dohodnutej ceny diela (z každej vyfakturovanej sumy) vo forme „zádržného“ na zabezpečenie riadneho a včasného zhotovenia diela a na zabezpečenie odstránenie väd a nedorobkov. Nárok na vrátenie zádržného v zmysle objednávky pritom žalobcovi vzniká len na základe písomnej žiadosti žalobcu (dodávateľa) v rozsahu 50% zádržného, ak dielo bolo kompletne odovzdané bez väd a nedorobkov v zmysle písomného protokolu a vo zvyšnej časti až po uplynutí záručnej doby.

5. Žalovaný ako dôkaz označil objednávku.

6. Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 17.5.2018 faktúrou č. 81000407 vyfakturoval žalovanému 1 698,90 € za záručnú servisnú prehliadku, za materiál a za správu o odbornej skúške (č.l. 4).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 27.2.2019 faktúrou č. 91000130 vyfakturoval žalovanému 651,18 € za pozáručný servisný zásah a za materiál (č.l. 5).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný dňa 14.3.2019 uznal čo do dôvodu a výšky dlh vo výške 4 026,19 € s tým, že dôvodom vzniku dlhu sú o.i. aj faktúry č. 810009407 a č. 91000130 (č.l. 50).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný dňa 15.4.2019 uhradil žalobcovi sumu 393,05 € (č.l. 6).

7. Súd však nepovažuje za preukázané, že obchodná spolupráca strán sa odvíjala od objednávky č. ZoD 800/191250.

8. Súd vykonal dôkazy uvedené v odsekoch 2 a 5 z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd listinným dôkazom uveril, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť.

9. Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

10. Na úvod tejto časti odôvodnenia sa žiada uviesť, že žalobca v priebehu konania zobral žalobu späť čo do zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 651,18 € od 7.3.2019 do 15.5.2019 (č.l. 78pv), a súd preto konanie v tejto časti zastavil.

11. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný dňa 14.3.2019 písomne uznal čo do dôvodu a výšky dlh vo výške 4 026,19 € s tým, že dôvodom vzniku dlhu sú o.i. aj faktúry č. 810009407 a č. 91000130 (č.l. 50).

Pretože predmetné uznanie má písomnú formu a pretože uznané záväzky sú dostatočne konkretizované (číslom faktúry a výškou dlhu z tejto faktúry), uznaním došlo ku vzniku právnej domnienky, že záväzky v sume 1 698,90 € a 651,18 € ku dňu 14.3.2019 existovali.

Nakoľko žalovaný z týchto uznaných 1 698,90 € a 651,18 € zaplatil iba 393,05 € (č.l. 6), súd zaviazal žalovaného na úhradu zvyšných 1 957,03 €.

12. Dôsledkom uznania dlhu je to, že dôkazné bremeno sa presúva na dlžníka, ktorý ak sa chce zbaviť povinnosti plniť, musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje.

Žalovaný v súvislosti s neexistenciou uznaného dlhu tvrdil, že práce v rozsahu, v akom ich žalobca vyfakturoval, vykonané neboli a že absentovala dohoda o cene služieb. Žalovaný však toto svoje tvrdenie o nevykonaní prác a o absencii dohody o cene nepreukázal, a súd preto vychádzal z toho, že dlh v čase uznania existoval.

Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že nárok na plnenie zo strany žalovaného nevznikol, lebo žalobca nespĺnil povinnosti uvedené v bode 3.3. a 3.4. objednávky č. 800/191250, žiada sa uviesť, že žalovaný nepreukázal, že túto objednávku žalobcovi doručil a že žalobca tento návrh na uzatvorenie zmluvy prijal (z § 43a až 44 Občianskeho zákonníka vyplýva, že na to, aby došlo k uzatvoreniu zmluvy je nevyhnutné, aby najskôr jedna strana urobila návrh na uzavretie zmluvy a aby druhá strana následne tento návrh prijala), a súd preto dospel k záveru, že body 3.3, 3.4. a 3.8. objednávky na vzťah strán nedopadajú.

Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že fakturované práce nevyplývajú z objednávky č. 800/191250, žiada sa uviesť, že táto skutočnosť je dôsledkom toho, že žalovaný predložil do konania taký dôkaz, ktorý sa zjavne týka iného obchodného prípadu, čo je zrejmé z toho, že predložená objednávka bola vystavená 16.9.2019 - t.j. nielen dávno potom, ako žalobca pre žalovaného vykonal záručnú servisnú prehliadku a pozáručný servisný zásah, ale aj dávno potom, ako žalovaný písomne uznal dlhy vo výške 1 698,90 € a 651,18 €.

13. Pretože žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného záväzku, súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania a paušálnu náhradu 40 €.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 C.s.p. Pretože žalobca bol úspešný vo vzťahu k istine uplatneného nároku, tohto je treba považovať za plne úspešného v spore (viď rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 4Co/190/2018-130), a súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov potrebných na účelné uplatňovanie práva. O výške priznanej náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.